

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Iter ad hortum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

rem sumus Spiritu ferventes, & serviamus in novitate Spiritus, ut renovemur spiritu mentis nostræ, ut simus cum Christo unum corpus, & unus Spiritus: veni sancte Spiritus. Quia sine tuo numine, nihil est in homine: nihil est gratiæ in animo unde mereatur, nihil est virium in corpore, unde operetur, nihil est vitæ in toto homine, unde moveatur, sine tuo Numine. Expectat te memoria, ut possit meminisse eorum, quæ passus est IESUS: expectat te intellectus, ut à te illuminatus, cognoscat, quanta passus sit Christus: expectat te voluntas, ut accendatur illo igne, quem venit in terras mittere Christus. Ergo veni sancte Spiritus, ut repleamur omnes Spiritu sancto, ut te veniente ad nos, nos quoque perveniamus ad illum, à quo tu processisti, IESUM Christum Dominum nostrum.

S C E N A

C H R I S T I

P A T I E N T I S

I N H O R T O.

§. I.

Iter ad Hortum.

Auxilio æterni Patris, qui in principio creavit Cælum & terram; favore DEI Filii, cui data est omnis potestas in cælo & in terra: gratia Spiritûs S. qui replevit orbem terrarum, & qui, ut spero, datus est nobis per illum, qui tradidit semetipsum pro nobis, ordior magnum illud opus; hoc est, DEI immortalis in corpore mortali patientis tragediam: & inde incipio de eo loqui, unde & Christus cœpit pro nobis pati. De quo ita Evangelista: Hymno dicto, egressus est IESVS cum discipulis suis.

Gen. I.

Matt. 28.

Sap. I. 4

Matt. 26.

secundum consuetudinem, trans torrentem Cedron, in
Marc. 14. montem Oliveti, & venit in villam cui nomen Gethse-
Luc. 23. mani, ubi erat hortus, in quem intravit ipse, & discipuli
Ioan. 16. eius, quibus ait: sedete hic, donec vadam illic, & orem;
 & assumpto Petro, & duobus filiis Zebedaei, cepit con-
 tristari.

Tandem aliquando post 50. prope saeculorum
 spatium, aderat expectatissimum illud tempus,
 quo magnus ille bellator, quem pater huc mise-
Colos. 15 rat, ut expoliaret principatus, & potestates, palam tri-
 umphans illos in semetipso, debebat prodire ex um-
 bra in solem, ex latebris in conspectura, ex do-
 mesticâ palæstrâ in latè patentem campum, præ-
 lia Patris præliaturus. Quapropter Patre classi-
 cum ex alto canente, datoque ad pugnam signo,
 ad iter se accingit. Eja Christe, progredere, una
Cant. 7. tecum congregimur; en patet hortus: *Veni dile-
 cte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis. Ve-
 niat dilectus meus in hortum suum.* Confliturus,
 hortum sibi delegit in campum, quia in horto ho-
Pauci mo deo primum indixerat bellum. Sed quor ha-
Christi bet nostri dux belli, Princeps pacis, vel comites
comi- in itinere, vel testes in certamine & dum *Rex iturus*
tes in *committere bellum adversus alium regem,* regno egre-
Passio- ditur, non nisi comitatissimus progreditur. Præ-
ne. cedit densum humeris agmen, peditum cohortes,
Luc. 13. equitum turmae: stipant ejus latus viri Prin-
41. cipes, primique regni procures; sequuntur car-
 penta, currus, quadrigae, & calorum, ac lixarum
 greges. Liceat hic Historiæ sacrae profanam inte-
 xere. Cum olim M. Tullius Cicero, jussu Clodii,
 in exilium amandaretur, tanta fuit commotio
 populi, is luctus civium, ea totius urbis mœstitia,
 & squallor, ut omnes habitum mutaverint, Ro-
 maeque egredientem viginti millia civium, pullo,
 nigro-

nigroque in mœroris signum amiētū, fuerint comitari. Ecce hic, non pro unius regni, sed totius mundi, non pro aliquot civium, sed omnium hominum, non pro temporaria incolumitate sed æternâ salute, bellum adoritur Rex regum; ubi luctus noster? quis ideò lugubri induitur habitu, aut capillatior solito incedit? quis vel euntem comitatur, vel præeuntem sequitur? tres, nec plures, tantus Dominus recenset in via socios. Quam est solitarius in terris, cui millia millium, & decies centena millia adsistunt, & ministrant in cœlis. Sed si consilium est præcedentem sequi, antequam pedem inferamus in DEI Patientis cruenta vestigia, duo necesse est nobis ob oculos proponamus, & altè mentibus imprimamus. Alterum est, Patris, Filium tam severè plectentis Justitia; alterum, Filii pro nobis tam benignè patientis Clementia. Illa provocabit nos ob commissa scelera ad dolorem; hæc ob remissa ad amorem incitabit. Atque ita hisce duobus affectibus, dolore, & amore, duo hæc assequemur, quæ David tam impensè nobis commendat, tanquam compendium totius perfectionis: *declina à malo, & fac bonum.* His duobus pedibus, sinistro doloris, dextro amoris, sequemur te ô Christe, qui es via, ut consequamur te, qui es vita. Unaque hæc erit vox singulorum, quæ fuerat Ethai ad Davidem: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus rex, quia in quocunque loco fueris, sive in vita, sive in morte, ibi erit servus tuus.* Stat animo, quod Ethai ad Davidem, & mihi ad te, ô fili David, idem ut dicere, sic & facere; ubicunque fueris, sive in horto Gethsemani sudans, sive in domo Caiphæ tacens, sive in aulâ Herodis contumelias sustinens; sive in prætorio Pilati flagella suscipiens,

Ps. 36.

27.

2. Reg.

15. 21.

piens, sive in monte Calvariaë moriens, denique in quocunque loco fueris, ibi erit & servus tuus; ut sim eorum, quæ patieris, non tantum otiosus spectator, sed studiosus imitator: non nescius, si sustineamus, & conregnabimus.

2. Tim.
2. 12.

§. II.

Pavor Christi.

Matt. 6. 6. **C**œpit pavere: pavor est referre, & horror audire, *cœpit pavere*. Tu Adam, cum olim audires in horto DEUM intonantem auribus tuis hanc vocem; Adam, ubies? respondebas timens, ac tremens: *Vocem tuam audivi in Paradiso, & timui, eo quod nudus essem, & abscondi me*. Malè absconderis ab eo, qui novit *abscondita cordis*; non est aliquid absconditum, quod non manifestetur ei, qui *videt in abscondito*. Prodi ô Adam è latebris, & accurre, quia ut tibi deus succurrat, te quatit. Non hic ambulat in Paradiso, ad auram post meridiem iudex, crimen tuum puniturus, sed ambulat in horto Gethsemani noctu, frater tuus pro crimine tuo puniendus. Ne amplius dicas, *timui*. Quid times timentem? timet ipse, ut securus sis tu. Ad sis hic illius timoris testis, qui fuisti auctor. Quis nostrum non paveat, & timeat; si timet ille, quem timent omnes, & omnia, quæ timentur; si ille qui est mors mortis, & morsus inferni, morte imminente pertimescit, & pavet, quis nõ semper sit pavidus, cum semper mortis periculo sit obnoxius? Age Domine, nonne ad hoc venisti, ut mortem moriendo destrueres? nonne & hoc futurum prædixeras, si spontè factus es obediens Patri, & non te, ut morereris, cœgit necessitas, sed sola persuasit charitas, quid, cum jam mori oportet, quæreris? quid paves? nonne tu
docue-

Timor
Christi
& ejus
causa.